

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 0007.45.2018 Rady Gminy Goleszów z dnia 27 czerwca 2018r. w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Goleszów miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych - w całości, jako sprzecznej z art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r., poz. 487 z późn. zm.), dalej jako „ustawa” w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 czerwca 2018r. Rada Gminy przyjęła uchwałę w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 9 lipca 2018 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru uznał, że uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 12 ust. 3 ustawy, rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Biorąc pod uwagę wyżej powołany przepis ustawy, należy stwierdzić, że ustawodawca wprost wskazał, że do kompetencji rady gminy należy określenie zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. W ocenie organu nadzoru, pod pojęciem ww. zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć ich rozmieszczenie na terenie gminy, np. ich usytuowanie względem określonych miejsc użyteczności publicznej, takich jak szkoły, inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńcze, itp. Zawarte w art. 12 ust. 3 ustawy upoważnienie do ustalenia zasad usytuowania musi podlegać ścisłej wykładni językowej. Usytuowanie to położenie, lokalizacja, umiejscowienie; umiejscowienie czegoś, to z kolei miejsce, jakie to coś zajmuje względem czegoś. W związku z powyższym określenie tych zasad w sposób zbyt ogólny, niejasny, nieprecyzyjny, oznacza, że nie można uznać takiej regulacji za wypełnienie normy kompetencyjnej z art. 12 ust. 3 ustawy.

Dalej, należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 2 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, publ. OTK-A 2002/3/33) podniósł, iż przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Z kolei w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2011 r. (sygn. akt III SA/Wr 568/11, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) podkreślono, że: Z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego wynika zasada zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa. Prawodawca powinien zatem stanowić normy sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, zgodnie z regułami poprawnej legislacji. (...).

Tymczasem, § 1 ust. 2 uchwały jest spreczny z przepisem art. 12 ust. 3 ustawy w związku z art. 2 Konstytucji RP. W treści § 1 ust. 2 uchwały Rada postanowiła, iż *odległość, o której mowa w ust. 1 mierzona będzie traktem komunikacyjnym od wejścia głównego do punktu sprzedaży lub podawania napojów alkoholowych do wejścia głównego do obiektu chronionego.*

Zdaniem organu nadzoru, użycie w § 1 ust. 2 uchwały zwrotu „traktem komunikacyjnym” skutkuje niemożliwością zmierzenia czy została zachowana minimalna odległość (co najmniej 30 m) od miejsc chronionych. Trakt komunikacyjny jest pojęciem niejasnym i niezrozumiałym, z którego nie można wywieść czy oznacza on np. drogę publiczną lub drogę wewnętrzną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2222 ze zm.), czy może chodnik, pobocze lub drogę dla rowerów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1260 ze zm.), czy może również przyjęte w potocznym znaczeniu aleję, bulwar, deptak, a nawet ścieżkę. Dodatkowo, trzeba wskazać, iż ustalenie, czy została zachowana minimalna odległość co najmniej 30 m od ww. obiektów jest niezbędnym elementem w postępowaniu o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 3 ustawy, w którym organ zezwalający wydaje zezwolenie po uzyskaniu pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałami rady gminy, o których mowa w art. 12 ust. 1 – 3 ustawy. Gminna komisja rozwiązywania problemów alkoholowych jest więc obowiązana ustalić lokalizację punktu sprzedaży napojów alkoholowych (przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży) zgodnie z zasadami usytuowania określonymi w przedmiotowej uchwale. Zdaniem organu

nadzoru, w niniejszej sprawie nie sposób jednoznacznie wskazać, czy miejsca sprzedaży i podawania napojów alkoholowych są położone w odległości co najmniej 30 m od szkół, przedszkoli, żłobków i innych placówek oświatowo-wychowawczych oraz obiektów kultu religijnego.

Mając na uwadze powyższą nieprawidłowość stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały, jest zasadne i konieczne.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminny stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jego wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymuje:

Rada Gminy Goleszów